

V polovině dubna jsem se vrátil ze Zakarpatské Ukrajiny, a proto bych se s vámi rád rozdělil o svoje zážitky z tohoto posledního výjezdu. Mou první zastávkou byly vesnice Cholmovec a Černotisovo a další místa ve Vinogradovském okrese, a dále horské městečko Mižgíria. Již tradičně jsem bydlel v Cholmovci v domě paní Iry Zeldi. Na těchto místech jsem měl možnost celkem pětkrát kázat. Kromě dvou shromáždění v ukrajinském sboru v Cholmovci byla všechna ostatní shromáždění na tomto výjezdu v romských skupinách a sborech. Často jsem se také modlil za nemocné či jinak ztrápené lidi. Poměrně hodně času jsem také strávil se skupinou služebníků, která se vytvořila kolem pastora Kolji Repljuka. Společně jsme si povídali, modlili, sdíleli o našich radostech a problémech. Mám z této skupiny velikou radost. Po dobu pobytu na výše zmíněných místech jsme zažívali Boží jednání, projevovaly se duchovní dary, zakoušeli jsme projevy Boží moci a poměrně dost lidí bylo zjevně dotčeno Boží přítomností. Měl jsem také možnost pokřtít dvě nově uvěřivší osoby. V Mižgírii jsme se modlili za roční holčičku s nemocným srdcem. Měla jít na operaci do Kyjeva. Při modlitbách jsem neprožíval nic zvláštního, jen jsem si všiml, že těžko dýchá a něco jako by v ní „hrálo“. Dva dny po našich modlitbách šla na vyšetření kvůli předoperační dokumentaci do zakarpatského Mukačeva. Po vyšetření lékaři konstatovali, že holčička je úplně zdravá a na žádnou operaci nemusí. Když se to dozvěděli lidé v táboře, plakali a děkovali Bohu za jeho zásah a nadpřirozenou pomoc. Jeden den před obědem jsme šli s jedním mužem na krátkou procházku. Měl potřebu přede mnou vyznat jeden hřích, který ho dlouho trápil a žádnému člověku o něm nikdy neřekl. Při modlitbách se náhle projevila démonická svázanost a po kratoučkém boji ho démoni opustili a my jsme pokračovali v naší vycházce. Byl jsem překvapen Božím jednáním, chvílemi jsem si připadal, jako bych se ocitl v novozákonní době. Všechny zásahy Boží moci se děly uprostřed naší přirozené činnosti jen tak mimochodem, byly jaksi přirozeně nadpřirozené. Píši o těchto věcech k Boží slávě, a také mi pomáhají více pochopit slovo Pána Ježíše: Boží království je mezi vámi. Z druhé strany se o to víc těším na jeho druhý příchod, kdy přijde jeho království v plnosti. V dané oblasti je samozřejmě mnoho problémů a trápení, které nebyly vyřešeny jakoby mávnutím „kouzelného proutku“. Mnoho lidí není nadpřirozeně uzdraveno či vysvobozeno. Řešili jsme také nějaké spory, hádky a další problémy ve vztazích. Jedna žena nás obvinila, že na práci v romských táborech vyděláváme, a o Koljovi Repljukovi veřejně rozhlašovala, že ukradl kamion humanitární pomoci z Maďarska. Po té, co bylo zjevné, že všechny uvedené věci jsou lež, opustila s křikem a proklínáním shromáždění. Ráj na zemi to v romských táborech rozhodně není. Vedle Božího jednání se člověk setkává s mnohou materiální i duchovní bídou a trápením.

Mojí druhou zastávkou byly romské sbory v okolí Mukačeva. Měl jsem zde celkem deset shromáždění. I zde jsem měl možnost zažít podobné věci, které jsem popisoval v první části této zprávy. Přijeli jsme do vesnice nedaleko Užgorodu. Evangelista Robi tady začal šířit evangelium zhruba měsíc před naší návštěvou. Shromáždění se konalo v domě, kde mohlo být okolo patnácti lidí. Kázal jsem jednoduché poselství evangelia, když najednou ke dveřím domu přijel naslouchat muž na vozíku a zůstal tam až do konce shromáždění. Většina z přítomných lidí projevila přání přijmout Pána Ježíše jako svého Pána a Spasitele. Vše bylo Bohem připravené a šlo to jako „po másle“. Znovu jsem byl překvapen Božím jednáním. Za neděli jsme stihli celkem šest shromáždění a najeli poměrně dost kilometrů. Zvláštním zážitkem pro mě bylo shromáždění v romském táboře v Užgorodu. První věcí, která mě po příjezdu zaujala, byli dva psi, kteří se přetahovali o pokaděnou dětskou plenu. Při jedné méj minulé návštěvě nás při našem rozhovoru v tamní modlitebně přicházela několikrát „navštívit krysa“. Sborový dům je hned vedle skládky, a protože bylo teplo, uspořádali tamní vedoucí shromáždění na dvoře. Hlasité a rozjásané romské chvály přitáhly spoustu zvědavých lidí, kteří do tohoto sboru nepatří. Z původně sborového shromáždění se vyklubalo shromáždění evangelizační. Bylo zvláštní vidět otrhané, špinavé, nemocné a všelijak životem poznamenané lidi, jak naslouchají poselství evangelia. Silně jsem prožíval, že jim jako člověk nemám co dát. Potřebovali duchovní stravu, kterou jim mohl dát jenom Duch svatý. Několikrát jsem musel během kázání plakat, když jsem si uvědomil Boží lásku k těmto lidem. Mnozí pozorně naslouchali. Jen těžko mohu popsat, co všechno jsem během tohoto kázání a následných modliteb za nemocné, svázané a různě poničené lidi prožíval. Mnozí trpí tuberkulózou, zanedbané, ale přesto krásné děti jsou trápeny různými nemocemi. Člověk na to sám nestačí, a na druhou stranu prožívá Boží nádheru, která se zrcadlí v očích těchto ubohých lidí. Je to krásné zažít Boží lásku a přítomnost a něchtěl bych to za nic vyměnit. Na druhé straně jsem si uvědomil, že musí existovat víc projevů Boží moci, a dostal jsem opravdu hlad po větším poznání Boha – musí být víc! I v dalších shromážděních jsem byl několikrát přemožen Boží láskou a chvíli tiše plakal. Mám pro sebe naději, že moje zvrdlé srdce se působením Boží milosti postupně rozežřeje a bude pro Boha více použitelné. Moc krásné shromáždění jsme také prožili ve sboru ve Svaljavě, kde je pastorem v Čechách dobře známý Šoník Horvát. Na toto shromáždění přijeli i bratři a sestry z Mižgirie a Černotisova a svědčili o tom, co s nimi Bůh během několika posledních dnů dělal. V tomto sboru již opadla vlna duchovního probuzení, která vrcholila přibližně před rokem v tuto dobu. Bůh tam však stále jedná, spoustu lidí zůstalo věrných Bohu, a přicházejí i noví, i když v menším množství než před rokem. Ani tady není ve všech sborech, které jsem navštívil, všechno růžové. Některé sbory stagnují a řeší různé spory a problémy. I přesto všechno se šíří v romských táborech evangelium a lidé mají tak možnost přijímat Boží milost a lásku.

Znovu jsem měl také příležitost navštívit hřbitov v Mukačevě, kde jsou nové hroby vojáků, kteří padli v oblasti Donbasu na východní Ukrajině. I vojáci ze Zakarpatské oblasti nesou tíhu konfliktu na východě. Na Zakarpatsku je sice relativní klid, vůbec byste nepoznali, že se na Ukrajině bojuje. Na druhé straně ekonomická situace těžce doléhá na mnohé, se kterými jsem se setkal. Celkově jsem prožíval na tomto výjezdu Boží milost, ochranu a pomoc. Měl jsem možnost vidět nadpřirozené uzdravování, vysvobození a nové lidi, kteří projevíli zájem následovat Pána Ježíše. Domů jsem přijel velice povzbuzen, i když fyzicky unaven. Několik dní jsem musel odpočívat, abych nabral nové síly. Nakonec bych chtěl poděkovat vám všem za modlitby a také za finanční podporu našich projektů na Ukrajině.

Na našich výjezdech se setkávám s mnohými materiálními potřebami, a to hlavně mezi takzvanými zapomenutými služebníky, kteří věrně slouží v romských sborech i přesto, že jejich materiální situace je dlouhodobě špatná, až zoufalá. Tyto služebníky můžete případně podpořit: **variabilní symbol 400 – zapomenutí služebníci**. Vím, že naše zdroje jsou omezené, a proto nemůžeme ani zdaleka pomoci všem. Mám na srdci zvláště pastora Šoni Horváta. Kromě svého sboru ve Svaljavě je nadsborovým pastýřem v romských církvích v okolí Mukačeva, které tvoří většinou velmi chudí lidé. Šoníkovi se po letech podařilo splatit částku, kterou si půjčil na rozbitou střechu, a už ho tedy netíží tento dluh. Z tohoto projektu se v případě dostatku financí snažíme podporovat i další romské služebníky, kteří nemají dostatek peněz na obživu.

Na druhé straně jsou tady potřeby, které se snažíme pokrývat pomocí **variabilního symbolu: 350 – pomoc v Cholmovci**, obzvláště pomoc rodině po zemřelém pastoru Michalu Zeldi a v případě dostatku prostředků dalším potřebným v Cholmovci a okolí. Michal zemřel v listopadu 2002 a zanechal po sobě pět dětí. Čtyři starší děti si během let po smrti pastora Michala založily svoje rodiny. Doma zůstává nejmladší Samuel, kterému bylo letos v lednu 17 let. Samuel má problémy s epileptickými záchvaty. Rodina pracuje na svém malém hospodářství, paní Ira se stará o sbor po svém zemřelém manželovi. Ira i nadále zápasí s astmatem a s problémy se srdcem. V poslední dvou letech se museli díky nárůstu cen uskromnit, aby mohli finančně vyjít. Podpora rodiny Zeldi je během na dlouhou trať. Loni v lednu se nejstarší dceři Táně narodil syn Arsenij. Vzárí 2013 si vzala za muže Vasju Lukačina, který spolu s pastorem Koljou Repljukem slouží v romských táborech v Černotisovu, Petrovu a Viloku. I tuto rodinu bychom v případě dostatku finančních prostředků rádi částečně podpořili. Vasja si na živobytí vydělává opravou motorek, kol a motorových pil.

Nedaleko od Cholmovce ve vesnici Černotisovo žije i pastor Kolja Repljuk. Ač sám Ukrajinec, slouží Romům. Má ženu a tři dcery. Koljovi se postupně daří budovat tým pomocníků, kteří mají v budoucnu potenciál převzít práci v jednotlivých sborech. Kolja cítí povolání k zakládání nových romských shromáždění a postupnému předávání práce romským služebníků. I Kolju se snažíme částečně finančně podporovat. Většinou si však na živobytí vydělává prací svých rukou, opravou bot a zednickými pracemi. Rádi bychom případně také částečně podpořili služebníky, kteří pracují v Koljově týmu.

Variabilní symbol: 450 – Pavel Faul

Tyto finance v současnosti využívám na náklady spojené se službou na Ukrajině: placení benzínu při cestování po Ukrajině, jízdenek na vlak z ČR na Ukrajinu a zpět, příspěvků na ubytování a jídlo na Ukrajině, darů na opravy rozbitých aut služebníků a na náhlé, nepředpokládané zdravotní výdaje lidí na Ukrajině v době mých výjezdů, zdravotní pojištění, léky a ochranné preventivní preparáty pro svoji potřebu, apod. A také na provozní náklady spojené se službou Šoni Horváta v ČR.

V loňském roce jsem díky dostatku finančních prostředků mohl podpořit i několik služebníků na Zakarpatsku. Děkuji touto cestou všem dárcům!

V současnosti mám dostatek peněz na výdaje spojené s mojí službou na Ukrajině, a proto

prosím raději pošlete svoje finanční prostředky na naše projekty: variabilní symbol: 350 – pomoc v Cholmovci a variabilní symbol 400 – zapomenutí služebníci.

Kdybyste případně chtěli podpořit rodinu po zemřelém pastorovi Michalu Zeldi, pastora Kolju Repljuka, další potřebné v Cholmovci a okolí, anebo zapomenuté služebníky v romských sborech okolo Mukačeva - zvláště pastora Šoni Horvátha, či náklady spojené s mou prací na Ukrajině, můžete poslat svůj finanční příspěvek na:

Platby z České republiky

**Nadační fond Křesťanské Misijní Společnosti
ČSOB a.s. Praha 1, číslo účtu: 577409193/0300,
variabilní symbol: 350 – pomoc v Cholmovci
variabilní symbol 400 – zapomenutí služebníci
variabilní symbol 450 - Pavel Faul**

Dary jsou odečitatelné od daňového základu.

Nadační fond KMS Vám může na požádání vystavit potvrzení o přijetí daru.

V případě potřeby potvrzení, kontaktujte ředitele NF KMS Michala Klesnila,

telefon kancelář: +420 284 822 297, e-mail: office@nfkms.cz, <http://www.nfkms.cz>

Pro platby ze zahraničí

na IBAN: CZ96 0300 0000 0005 7740 9193, BIC: CEKOCZPP

Prosím, v tomto případě uveďte kvůli rozlišení ve zprávě pro příjemce, na jaký projekt je daná finanční částka určena, zda na: **350 - Pomoc v Cholmovci, 400 - Zapomenutí služebníci**

a nebo 450 – Pavel Faul. Zároveň vás také prosím o potvrzení formou e-mailu, které bude obsahovat, na jaký projekt a jakou částku jste zaslali.

Také mě můžete kontaktovat osobně na:

mobil: +420 775 148 383

e-mailová adresa: ks.doma@atlas.cz

<http://www.ksdoma.estranky.cz/>

Pavel Faul – Křesťanský sbor Domažlice, z.s.